

Veliko narodno zborovanje v Jolietu

Joliet, Ill. — V jugoslovanski vladi, ki se sedaj nahaja v Londonu, sta poleg drugih ministrov tudi dva Slovenca in sicer dr. Miha Krek, ki je podpredsednik vlade in minister France Snoj.

Dr. Krek se nahaja v Londonu, minister Snoj pa začasno biva med nami v Ameriki.

Gospod Snoj je prišel v Ameriko z namenom, da nas ameriške Slovence in sploh Jugoslovane seznanja s položajem, v katerem se naša stara domovina nahaja, kakor tudi, da nam pokaže o silnem trpljenju našega naroda v stari domovini.

Odkar se minister Snoj nahaja v Ameriki je govoril že na raznih shodih. Tako je govoril tudi pred nekaj časom na shodu v Chicagu in nekaj dni nazaj v Clevelandu. Tudi po različnih drugih naselbinah bo gospod Snoj govoril.

Kaj pa Joliet? Da, tudi v Jolietu pride! Gospod Snoj je bil naprosen, da bi prišel k nam v

Joliet. Z veseljem se je gospod Snoj našemu vabilu odzval.

Zato se tem potom naznanja vsem Slovencem in Slovenkam, kakor tudi ostalim bratom Jugoslovonom v Jolietu in okolici, da bo minister Snoj prišel v Joliet in bo govoril na shodu, ki se bo vršil v nedeljo popoldan 15. marca. Shod se bo vršil v farni dvorani sv. Jožefa.

Natančen program shoda bo v listih pravočasno priobčen. To naj služi samo kot prednaznanilo tako, da bo lahko vsak, ki ima še kako kapljico slovenske ali jugoslovanske krvi v sebi, določil svoj čas tako, da bo v nedeljo popoldne, 15. marca navzoč na shodu. Vsi ste vabljeni! Pridite vsi! Ne bo vam žal, ako se shoda udeležite, kajti slišali boste, kako se ravna z našim narodom, kako trpijo naši bratje in sestre v stari domovini.

Zasledujte nadaljna poročila o našem shodu. — Josip Zalar.

Rdeči križ bo posredoval za osebna sporočila v dežele, ki jih imata zasedene Italija in Nemčija

Washington. — Ameriški Rdeči križ naznanja, da bo oddajal osebna sporočila prebivalstvu v dežele, ki so zasedene od sovražnika. Take vesti sme po določbi cenzurnega urada oddajati samo Rdeči križ potom svojih mednarodnih zvez.

Listine, na katerih se morejo poslati take osebne vesti, so bile razposlane iz glavnega stana Rdečega križa na vseh 3,700 poizkušnic v Ameriki. Prošnjo za oddajo listine osebne vesti mora napraviti pri lokalnem Rdečem križu.

V zvezi s tem je določeno sledeče:

1. Pisma se ne sprejmejo. Sporočila se more odposlati samo na posebni listini, ki je določena od Rdečega križa.

2. Sporočila morajo biti samo osebnega ali družinskega značaja. Ne smejo obsegati več kot 25 besed in pisane morajo biti v angleščini. Ako je sporočilo napisano v kakem drugem jeziku, mora biti priložena angleška preštava.

3. V sporočilu ne sme biti nobenih okrajšav, niti opisa kakih osebe, kraja, firme ali podobno.

4. Ne sme se omenjati političnih ali vojaških stvari, obrambnega materiala, odpošiljanje ali poročilo o vremenu.

5. Osebe, ki so zaposlene v mumijskih tovarnah ali vladnih delih, ne smejo tega omeniti.

6. Ne sme se omenjati nobenih zemljepisnih imen ali kakih trgovskih zadev.

Te listine so v triplikatih in na vsaki prvi je prostor za odgovor. Sporočila, ki se jih lahko naslovi na civilne osebe v Nemčiji, Japonski ali Italiji, ali v deželah, ki so zasedene od teh držav, bodo poslana po Rdečem križu. Kjerkoli bo to mogoče, bo prejemnik dobil originalno sporočilo v roke in bo lahko na drugo stran listine napisal odgovor.

Rdeči križ in osebe, ki bi pošiljale taka sporočila, so prošene, da jih ne pošiljajo preveč pogosto, ker so s tem v zvezi velike sitnosti in mnogo truda.

Osebe, ki bi rade poslate v govor omenjene dežele trgovske listine, pooblastila ali legalne listine, morajo napraviti tozadevno prošnjo na cenzurni urad v Washington.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Strabane, Pa. — Zadnje dni je tukaj umrl Anton Luštrak, star 50 let in rojen v Smolnem pri Poljanah nad Škofjo Loko. V Ameriki je bil 34 let in v tej deželi zapuščal nečaka in tri nečakinje, v starem kraju pa tri sestre. — Dne 14. februarja bosta poročena Edvard Florjančič in Margareta Božič. — Louise Korac je se morala podvreči operaciji na slepiču in nahaja se v canonsburški bolnišnici.

Windsor Heights, W. Va. — Martin Kolenc je 5. t. m. odšel

10 MILIJONOV MAČK JE V NEVARNOSTI

London. — V Angliji je nekako 10,000,000 mačjega plemena v veliki nevarnosti. Veliko jih je že izgubilo in dalo svoje kožuščke za suknje. Odkar je vojna ustavila dovoz kožuhovine, so pričeli iznajdljivi ljudje lov na domače mačice, katere love v pašah, ali kako drugače.

Družba za varstvo živali je radi tega zagnala velik vik in krik in celo v poslanski zbornici je bilo radi tega veliko prahu.

Pred vojno so prihajali mačji kožuhi iz Nemčije in Češkoslovaške. Zdaj, ko je ta dobava prekinjena, je cena za mačjo kožo v Angliji zelo poskočila in ni čudno, če segajo ljudje po mačkah.

Tip angleških vojakov, ki so tako pogumno, toda brezuspešno branili Singapor. Zgornja dva sta vojaka iz Indije; spodaj na levi domačin iz Malaje, na desni Avstralec.

Propaganda za kanonizacijo Kristofa Kolumba

Bern, Švica. — Iz vatikanskih krogov se poroča, da je zopet prišlo na površje vprašanje za kanonizacijo Kristofa Kolumba. Na papeža Pija XII. so došle tozadevne številne prošnje, podpisane od več tisoč Amerikancev.

Kot znano je pričel to gibanje še leta 1870 francoski nadškof Denet. Zadevo je takrat podprlo mnogo kardinalov ter ameriških, italijanskih in španskih škofov. Toda francosko-pruska vojna je stvar ustavila.

V Kolumbovem življenju je ena točka, radi katere bo veliko vprašanje, če bo Kristof Kolumb proglašen za svetnika. Še vedno namreč ni razrešeno, če je bil najmlajši Kolumbov sin Fernand rojen izven zakona. Iz Kolumbove oporoke se namreč sodi, da njegovo zvezo z Beatrico Henriquez de Aranda ni cerkev nikdar blagoslovila.

Rusi naskakujejo Novgorod, Nemci bodo pustili Karkov

London, 18. feb. — Radio iz Moskve danes poroča, da so ruske bojne ladje v Črnem morju obstreljavale nemške pozicije pri Sebastopolu. Dalje poroča radio, da so ruske čete naskočile Novgorod pod Leningradom, ter da se Nemci pripravljajo evakuirati Karkov na južni fronti. Armada maršala Timošenkina že več tednov napada Karkov.

Dalje se poroča, da je šest poljskih divizij na vzhodni fronti, to je kakih 90,000 mož, ki prodirajo proti Beli Rusiji. Poljaki so samo še 50 milj od stare poljske meje.

Nemci se silovito upirajo in v nekaterih krajih so popolnoma ustavili prodiranje ruske armade.

Peta obletnica

V četrtek ob osmih bo darovana v črtki sv. Vida sv. maša za pokojnim John Tomšičem v spomin 5. obletnice njegove smrti.

Pasja vojna

V našem listu je bilo zadnje čase precej polemike radi psor, če jih naj imamo, ali ne. Večina dopisnikov je bila mnenja, da je pes sicer prijazna živalica, pa zvesta človeku, da bi pa meščani prav lahko izhajali brez njih. Zdaj, ko je pasje vprašanje precej rešeno, bi pa radi slišali mnenje glede mačk. Nekateri pravijo, da nam mačke prav nič ne koristijo, razen morda s svojimi milimi spomladanskimi koncerti, drugi pa pravijo, da so potrebne. Kaj pravi te?

V Avstraliji so aretirali vse sovražne tuje

Brisbane, Avstralija. — Avstralske oblasti so ukazale aretirati vse sovražne tuje, med temi največ Italijanov, ki so zaposleni kot delavci na sladkornih poljih. Ta sladkorni pas se nahaja na severnem obrežju Avstralije, to je tam, kjer se pričakuje napada Japoncev. Vse te so naložili na dobro zastražen vlak in jih odpeljali v konfinacijo v južni del Avstralije.

Italijani so se baje ustili, da njih Japonci ne bodo nadlegovali. Pri mnogih so dobili skrito orožje. Zadnji ponedeljek in torek so se morali registrirati v Avstraliji vsi moški, ki niso državljani.

V armado Strica Sama

V soboto 14. februarja je odšel k vojakom Frank Blatnik Jr., sin družine Frank in Jennie Blatnik iz 8906 Union Ave. V njegovem imenu se starša zahvaljujeta stricu, teti, fantom, sosedom in prijateljem za lep poslovilni večer. Franku pa želimo vso srečo v vojaškem stanju.

Važna seja

Društvo Waterloo Grove št. 110 WC ima nočoj ob 7:30 važno sejo v SDD na Waterloo Rd. Vse članice so prošene, da se udeležijo.

Brazilska ladja potopljena v Atlantiku

NOVI GROBOVI

Anton Centa

Včeraj je zadela srčna kap raznašalca Ameriške Domovine, Anton Centa. Zjutraj je šel še ves korajžen in dobre volje z listom, na 74. cesti se je pa zgrudil in umrl. Prvi je prišel do njega Frank Gabrenja iz Myron Ave., ki nas je takoj obvestil o tragičnem slučaju, toda pomoči ni bilo nobene. Policija je odnesla tudi vse liste, ki jih Anton še ni raznesel in tako naši naročniki od 74. do 79. ceste niso dobili večeraj lista. Pokojni je bil star 66 let ter stanoval na 917 E. 73. St. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. Čas pogreba še ni določen. Naj počiva v miru, blagi mož, preostalih sožalje.

Frank Bratuš

V Unionville, O. je umrl Frank Bratuš, star 37 let, doma iz vasi Velika Pristava pri St. Petru na Krasu. V Ameriki je bil 20 let. Zadnjih sedem let je bil zaposlen na farmi pri Antonu Fidelu v Unionville, O. Tukaj zapuščala več sorodnikov, v starem kraju pa mater, brata in eno sestro. Pogreb bo v četrtek popoldne ob dveh iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. Naj počiva v miru.

Japonci se pripravljajo za napad na otok Javo

Japonci so se včeraj zagnali proti otoku Javi, ki je zadnja utrjena točka nizozemske vzhodne Indije. Za Javo pride na vrsto Avstralija. Japonski bombniki so napadli včeraj otoke v prelivu Sunda, ki loči otok Sumatro od Jave in ki je v nekaterih krajih samo 27 milj širok. Škode niso napravili posebne, toda toliko večji pa je pomen napada, ker je predigra za splošen napad na Javo.

Japonci imajo v posesti oljna polja pri Palembangu na otoku Sumatri, katere so pa Nizozemci po večini uničili, predno so jih zapustili.

Avstralci se zavedajo, da so Japonci že pred vrati Jave in da bo potem prišla na vrsto Avstralija. Zato je Avstralija mobilizirala vsakega moškega in vsako žensko, da sodeluje pri obrambi z geslom: zmagati ali pa umreti.

Miss Perkins se bo baje odpovedala uradu

New York. — Delavska tajnica Frances Perkins je brozjavila svojim prijateljem, da se je z vso resnostjo odločila, da izstopi iz Rooseveltovega kabineta. O njenem odstopu se že dlje časa govori.

Nemčija kliče k vojakom moške od 17. do 55. leta

Berlin. — V Nemčiji se morajo prigrasiti za vojaško službo vsi moški v starosti od 17 do 55. let. Poroča se tudi, da je bilo poslanega na rusko fronto polovica moštva pri protizračnih baterijah v Berlinu. Novince trenirajo samo od šest do osem tednov, nakar so poslani na fronto.

Barberton, O. — Dne 5. febr. se je obesil Jos. Jevc, star 55 let in rojen v Iški Loki pri Ljubljani. Zapuščala sina, tri hčere in sestro. Vzrok ni naveden.

83 oseb so rešili, ena je mrtva, eno pogrešajo. Brazilska vlada ni narodu takoj povedala o torpediranju parnika, ker se je bala izgredev proti Nemcem in Italijanom.

Norfolk, Va., 17. feb. — Osiška podmornica je v nedeljo potopila ob obrežju države Virginije brazilskega parnika Buarque. Včeraj so pripeljali v to pristanišče 83 oseb s potopljene ladje potem, ko so prebili več ur v rešilnem čolnu. Parnik je bil pol potniški, pol tovorni ter je vozil 11 potnikov in 74 mož posadke. Torpediran in potopljen je bil v nedeljo zjutraj.

Od rešenih oseb so jih pripeljali sem 46 v ponedeljek in 37 nočoj. Eno osebo pogrešajo, ena je bila pa ubita. Ameriška patrolna letala so spazila rešilne čolne na morju in so poslala ladje na pomoč, ki so v nedeljo zvečer našle brodolomce.

Rešenci pripovedujejo, da so se parni kotli na ladji razpočili, ko je ladjo zadel drugi torpedo. Ladja se je potopila potem v 30 sekundah. Ladja se je prelomila na pol po eksploziji.

Rio de Janeiro, 17. feb. — Vest o prvem torpediranju brazilske ladje ni bila objavljena narodu do nočoj. V tem času se namreč vrši narodni karnival in vlada se je bala, da bo prišlo do izgredev proti Nemcem in Italijanom in da bo začel narod razbijati lastnino osiških državljanov.

Brazilska vlada je sklenila dati vest o potopljeni ladji nočoj tako, da bodo časopisi prinesli to vest šele jutri, to je v sredo. Po cestah, plesiščih in drugih javnih prostorih se je trlo naroda, ki so se udeležili karnivala. Nihče ni vedel o tej nezgodi. Ker je bilo na sto tisoče ljudi na ulicah, mnogi izmed njih preobledenih v raznih maskah, bi bilo prav gotovo prišlo do krvavih demonstracij, če bi bili ljudje vedeli, da je osiška podmornica potopila njih ladjo.

Postna postava je olajšana za Francoze

London. (ONA). — Pariški nadškof je v pastirskem pismu olajšal postno postavbo za katolice v Franciji. Ker se živče ne deli redno in dobe ljudje meso samo na negotove čase, ga lahko uživajo, tudi če bi bil sicer tisti dan post.

Zveza med Indijo in Kitajsko v videku

Calcutta. — Kitajski general Kajšek in vodja indskega naroda Gandhi se bosta sestala k važnemu posvetovanju. Od tega sestanka se pričakuje zvezo Kitajcev in Indcev proti Japoncem.

FRANCOZI SO KRIVI POGODBE MED NEMČIJO IN RUSIJO LET 1939

Mexico City. (ONA). — Anglije, ki so iskali enako pogodbo z Rusijo, pojasnila od ruskega zunanjega ministra Molotova. Molotov je peljal delegacijo v svoj zasebni urad in dal na aparat gramofonsko ploščo, ki je ponovila Daladijerjev govor v Monakovem sledeče: "Strinjam se z vami, da je Rusija naš skupni sovražnik. Izrabiti moramo položaj in jo uničiti takoj. Na ta način bomo osvobodili svet nevarnosti, ki je v boljševiskih hordah."

Stalin, ki je okleval, ali bi sklenil pogodbo z Nemčijo, ali s Francijo in Anglijo, ni več pomišljal, ko je slišal to ploščo.

Jugoslovanski četniki se obračajo na Ameriko za pomoč v živilih

Angora, Turčija. — Iz Jugoslavije prihajajo poročila, da potrebuje armada generala Draže Mihajloviča nujno pomoč v orožju in živilih. Ako armada ne bo dobila pomoči, ne bo mogla dolgo vzdržati. Proti četnikom gre zdaj pet bolgarskih divizij, Italija je poslala ojačenja in tudi od madžarske strani preti napad.

V Srbiji, Bosni in Črni gori vlada veliko pomanjkanje živil. Vsa četniška armada je odvisna samo na prehrano, ki jo more dobiti iz vasi, ki pa same nimajo dosti.

Četniki apelirajo zlasti za pomoč na Zed. države, "ker Amerikanci dobro vedo, kako važno je za zavezništvo, da držijo jugoslovanska armada fronto proti osišču. To ni samo boj Jugoslavije, ampak je boj zaveznikov proti osišču. Zato je tudi za ameriški narod važno, da jugoslovanska armada vzdrži še nadalje."

Brazilijska prosi Zedinjene države za naglo pomoč, ker bo kmalu v vojni

Washington, 17. feb. — Predsednik brazilske republike, Vargas, je apeliral na vlado Zed. držav, naj da njegovi deželi vso in naglo vojaško pomoč, ker Brazilijska pričakuje, da bo kmalu v vojni.

Brazilijska pričakuje napada osišča na 5,700 milj dolgo obrežje, ker so osiške podmornice pred par dnevi napadli venezuelsko obal v bližini.

V prvi vrsti mora Brazilijska spraviti na varno kakih 4,500,000 oseb, ki so narodnosti osiških držav. V tem bo Brazilijska dobila nasvet od ameriškega generalnega pravdnika Biddla.

Zbor se zahvaljuje

Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. se tem potom zahvaljuje Frank Trebcu, ki je daroval v njih blagajno \$2.00.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NA ROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 41 Wed., Feb. 18, 1942

Načrti za povojno Evropo

Rusija in Anglija sta zdaj v popolnem soglasju kar se tiče načrta za povojno Evropo. Edino vprašanje, ki še ni rešeno, je vprašanje režimov v Nemčiji in Franciji. Iz dobro poučenih virov se zatrjuje, da je Rusija absolutno pristala na to, da po vojni ne bo skušala razširiti boljševizem preko Evrope.

Pogoji, na katerih sta pristala Stalin in angleški zunanji minister Eden v Moskvi, vsebujejo sledečih šest točk.

Baltiške države, Besarabija in Bukovina bodo inkorporirane v sovjetski republiki.

Poljska in Finska bosta samostojni demokratični državi.

Angliji bo priznana nadoblast v Sredozemlju. Rusija pa bo dobila prosto pot skozi Dardanele in prosto pot po vsem Sredozemlju in iz njega.

Turčija bo ostala samostojna.

Anglija in Rusija bosta imeli skupne interese v Perziji, kot govori nedavno sklenjena pogodba.

Rusija bo izjavila, da nima nobenih interesov v severni Afriki, medtem ko bo Angliji priznana strateška pozicija na obrežju severne Francije in na otokih v Rokavskem prelivu.

Stalin je izjavil, da je glavni cilj Rusije samo to, da prepreči v bodoče vsak napad od strani Nemčije, zato bo pa zahteval, da v državah kot bo Poljska in Finska ne bodo smeli imeti besedo Nemčiji naklonjeni elementi. Ti dve državi naj bi bili kot obrambni zid med Rusijo in Nemčijo.

Java

Ker boste zdaj večkrat čitali v časopisih o bogatem otoku Javi, za katerega bodo Japonci napeli vse svoje moči, da bi ga dobili v pest, naj nekoliko opišemo ta zemski paradiz.

Beseda "Java" pride iz sanskrita in pomeni "bogati mil." To pomeni, da je bil ta tropični, vulkanski otok, ki je 570 milj dolg in 125 milj širok na svoji najširši točki, zakladnica za naravna bogastva že v davnih časih. Toda bili so Holandci, ki so začeli izkoriščati zemsko bogastvo otoka, iz katerega so dobili za milijone dolarjev vrednosti na leto, tako kavguca, kave, čaja, riža.

Zapadni svet je prvič slišal o Javi od Marco Polo-ja v 13. stoletju. Dve stoletji pozneje so Portugalci raziskali otok, toda leta 1610 je postal holandska kolonija. Ko je Napoleon okupiral Holandsko, so Angleži vzeli Javo, toda dali so jim jo nazaj 1816. Od tedaj je bila za Holandsko zlata doba. Skoro vsako mesto je bogatelo od bogastva na Javi. Toda vse to bogastvo je malo pomagalo domačinom, ki so garali v industriji in na polju za svoje bele gospodarje. Šele od leta 1880 naprej so začeli Holandci s kulturnim delom med domačini, ki obstoje iz dveh plemen: Javanezov in Sundanezov. Odrpli so jim šole in kmalu so dobili domačini tudi zastopstvo v "volksraad" domačinskem parlamentu.

Da se ne pozabi...

Kampanja proti slovanskim odredom v službi božji se je vodila zlasti z vso besnostjo in tržaški škofiji. Med 3. in 26. aprilom 1931 so poskušali fašisti v Trstu sedemkrat motiti službo božjo; trikrat v cerkvi sv. Jakoba, dvakrat v Barokovljah, enkrat v Rojanu in enkrat v Skednju.

Radi tega je prišlo med Vatikanom in fašističnim režimom do ostrega spora, ki je dosegel svoj vršek v juliju 1931. Glavna sporna točka je bil status "katoliške akcije" z ozirom na vzgojo mladine. To so napadali članki zlasti v časopisu "Lavora Fascista," katere je ostro napadala papeževa enciklika, ki je bila poslana v Pariz, še predno je bila priobčena v Italiji. Nekaj časa je že izgledalo, da bo prišlo do preloma med Cerkvijo in državo, in da bo konkordat preklican.

Papež je za tisto leto prepovedal po Italiji vse procesije Sv. Reš. Telesa in niti en dan ni minil, da bi ne bila v časopisju poročila o napadih na božje poti in cerkve, ter napadih na duhovnike.

Toda proti vsemu pričakovanju je prišlo v septembru do sprave med Cerkvijo in državo. Toda ta poravnava je bila izvedena na račun slovanske manjšine in zadnji cerkveni dostojanstvenik v Julijski Krajini, nadškof Sedej, je bil žrtvovan.

Apostolski vizitator, škof Luca Passetto, ki je opetovano obiskal Julijsko Krajino, je imel dovolj prilike videti žalostni položaj jugoslovanskih katolčanov, toda manjkalo mu je potrebnih zmoglosti in morda tudi dobre volje, da bi bil nasvetoval potrebne ukrepe. Odprto je pokazal, da namerala prisiliti zadnjega zagovornika slovanske manjšine v Julijski Krajini, goriškega nadškofa Franca Sedeja, da bo odstopil. Večkrat je to nasvetoval vladiki, toda ta ni hotel kljub visoki starosti, ničesar slišati o tem.

Sele v začetku oktobra 1931 se je vdal pritisku, najbrže na ukaz višjih oblasti. Po zagotovilu, da bo Sv. stolica imenovala na njegovo mesto vrednega naslednika, je nadškof Sedej podpisal prošnjo, s katero se je odpovedal goriški škofiji, katera "prošnja" mu je bila takoj uslišana.

BESEDA IZ NARODA

To in ono iz Collinwooda

Dovolite mi, da se tudi jaz oglasim v našem priljubljenem dnevniku Ameriška Domovina. Da se ne boste čudili, zakaj se ne podpisem s polnim imenom, naj vam služi sledeče pojasnilo. Vsi dobro veste, kako tam v Istri Italijani šikanirajo naše ljudi. Tako se je dogodilo, da sem na primer, pred leti naročil mojemu stricu iz Amerike slovenski list A. S. in stric mi je pisal sledeče: Dragi nečak, prav z veseljem sem sprejel poslani časopis, toda boljše bi bilo, če bi mi ga ne bil poslal, kajti v hišo so prišli karabinerji in so vse premetali ter mi zagrozili z zaporom, če jim ne povem kdo mi pošilja list in da naj takoj pišem, da se list ustavi.

Ker imam tam še več sorodnikov, kakor sestre, brate, tete, nečake itd. ne bi rad videl, da se iste ponedolžnem preganja, saj jih laške oblasti že itak dovolj trpinčijo. Kot ameriški državljani se ne bojim prav nobene kazni od Mussolinija ali Hitlerja, ne bi pa rad videl, da kaznuje, kot zgoraj omenjeno, druge radi mene. Izvejo pa itak lahko vse, ker ima Mussolini tudi tukaj svoje kvizlinge ali kakor že imenujejo tiste hinavce.

Žalostno in pretresljivo je, kar sem slišal predzadnjo nedeljo od g. ministra Snoja. Ko bi ne bil prepričan, da g. minister dobiva zanesljiva poročila o tem, bi v resnici ne verjel tega. Pomislite ljudje božji, v 20. stoletju, na vrhuncu civilizacije, pa se godijo taka barbarska grozodejstva. Saj se mi je kar zmgleglo pred očmi, ko je g. minister povedal, kako ločijo otroke od staršev. Ali si sploh morete predstavljati to grozno sliko? V sv. pismu beremo, da je bil Herold dal pomoriti vse dojenčke. Na sliki vidimo matere, kako v obupu vijo svoje roke proti krutim vojakom — prosijo milosti za nedolžne otroke, toda vojakovo srce je kot kamen. Pa takrat so otroke kar bratko malo pomorili, bil je Hitler kenec. Sedaj pa nemški barbari vlačijo otroke v nemško sužnjost in kdo ve kaj se z njimi godi.

Ali ne kličejo ta grozodejstva do neba po maščevanju? In maščevanje bo prišlo nad nje in njihov otroke in to tako gotovo, kot je pravični Bog v nebesih. Nemški narod si je sam zapisal s tem obsodbo in sicer grozno obsodbo, katero bodo morali občutiti tudi tisti, ki sicer ne odobravajo Hitlerjevega divjstva.

Naš slovenski narod sta hotel Hitler in Mussolini popolnoma zasužnjiti. Mussoliniju se kaj takega tekem 20 let ni posrečilo tam na Primorskem. Hitler pa je bolj nestrpen in kar pometi in mori naše ljudi. Mislim, da ga ni bilo Slovenca ali Slovenke, da bi se mu ne bila zablestela solza v očesu, ko je g. minister Snaj končal svoj pretresljiv govor. Kaj pa sedaj, ali bomo kot kup slame, ki se užge močno zagori in kmalu ugasne? O, ne! Le imejmo vedno pred očmi ta govor. Ne bi bilo napačno, če bi se govor ministra Snoja rekordiral, da bi ga lahko slišal vsak Slovenec in Slovenka širom Amerike.

Marsikateri pravi: "Kako pa naj pomagamo?" To je kaj bedasto vprašanje, tako govori tisti, ki noče pomagati. Ali nima tukaj slovanske odbore, ki zbirajo denarne prispevke za naše trpine tam onstran morja. Kdor noče tem odborom izročiti svojega daru, pa naj ga da ameriškemu Rdečemu križu, saj ta organizacija pomaga vsem revnim in zapuščenim. Če pa tudi za to nimaš srca, pa vsaj kupi obrambne bonde. S tem ne boš pomagal samo Ameriki, ampak vsemu trpečemu svetu. Zdaj se

borimo za svobodo, za civilizacijo in za demokratični novi red. Če pa tudi tukaj nočeš pomagati, pa tudi že nekaj pomagaj, če vsaj jezik za zobmi držiš.

Kadar si ogorčen nad neprijetnimi novicami z bojišč, tedaj nikar ne hodi v pivnico, če že misliš, da moraš pit, si ga kupi steklenico in pij doma. Sicer pa pazi na svoj jezik, da te ne bo slišala naša mladina. Če mi vsi zaupali v našega velikega predsednika Roosevelta kot Nemci v svojega Hitlerja, pa bi bilo kmalu konec vojske. V.V.

Časi se spreminjajo

Vedno bolj in bolj postaja dolgočasno v teh naših krajih, ker postajam vedno bolj osamljen, kajti naši ljudje so se skoro vsi pognali na "žernado." Ta velika tovarna, ki jo sedaj grade v naših krajih bo nekaj velikanskega, kjer bodo izdelovali magnezij. Tu ima tudi država svoje prste vmes.

Najprej so bili napravili pro-račun za 16 milijonov, a ker se s tako vsoto v današnjih časih ne more veliko napraviti in namesto njih se bolj šteje na milijarde. Vseeno pa premisslujem, če bi meni podarili en milijonček namesto, da bi ga tam zaidali, pa bi mi že nekaj za-legal in tudi par bondov bi lahko kupil. Saj pri tolikih milijonih bi se tam kaj malo poznalo ali pa nič. Tako so sedaj do-locili, da bodo potrošili 32 milijončkov. To je pa že nekaj, da se reče, da je. Saj bo pa to tudi velikanska naprava. Zato so se pa ljudje iz naših krajev kar trumoma podali tja na delo.

Pa menda ja ne bosta mislili, da so šli tja za delom radi denarja, kaj še, saj tistega ima že vsak za svoje potrebe. Na delo so šli le zato, da se pokažejo kot pravi patriotje naše nove domovine — te najlepše dežele ter da s tem pomagajo pognati sovražnika v kozji rog.

Tudi jaz sem že nameraval in premissljal, da bi šel kam za delom in zopet na drugi strani se mi pa ženske smilijo, ko bi mogle biti kar same na tem Hubbardu. Zato pa sem se odločil, da za to vojno naj bo kar tako in bom počakal za tretjo vojno, tedaj bom pa tudi jaz kam šel. Saj pravijo, da se bom tudi jaz moral nekam registrirati. To gotovo pomeni, da sem še mlad in ker za tretjo vojno mogoče ne bo dovolj mladeničev, bom pa tudi jaz prav prišel.

Nove ure, novi čas — ta mi pa ni delal preveč preglavic. Nekoliko so me bili spravili iz reda, ko so pomaknili "cagar" naprej, ker skoraj ne bom vedel, kedaj iti spat in zopet kedaj ustati. Ker pa imamo pri nas dve uri, so pa napravili tako, da bo ena kazala novi in druga pa stari čas. Jaz sem jim kar povedal, da sem držal starega časa zjutraj in zvečer pa novega. Ker ima to lepo navado, da grem zvečer zgodaj k počitku. Tako napravim, da grem zvečer spat, ko je ura šest in ustanem pa naslednjega dne, ko je sedem in tako lepo počivam polnih 13 ur na dan in to po tem najnovejšem času bom pa dreto vlekel kar 15 ur. To pa zato, ker sem sklenil, da se bom zvečer držal novega in zjutraj pa starega, ker sem pač take sorte, da rad ležim in spim.

To mi ne bo prav nič narobe hodilo in če se bo čas še parkrat premenil, se bom tako napravil spanja, da bom lahko kar naprej spal in se bom iz živega spanja kar v mrtvega preselil. Ti časi se tako hitro spreminjajo, da jih le s težavo dohajam. Zdi se mi, da se vsled tega tudi narava ujezi in tepe ljudi, ki

hočejo biti višji od nje, to vse napravi samo napuh in prevzetnost.

Sedaj lahko vidite, da so ti naši mimi kraji postali čisto industrijski. Na vsezgodaj zjutraj so že vse hiše lepo razsvetljene (seveda ne pri nas), ko se močje odpravljajo na delo in so ves dan odsotni. Seveda tistim, ki se le največ domačih vogalov držimo pa tega ni treba, ker se le pogosto tiščimo pri gorki peči in to pa še posebno dokler je še kaj suhih klobas in plečet. Nekateri naši farmarji imajo to slabo lastnost, da ščetinca zredijo, zakoljejo in potem oddajo v Cleveland svojim prijateljem, potem jim pa ni treba vedno zijati na peč. Jaz imam pa to lepo navado, da kar zredim, da tudi doma povzijem, pa je mir.

Ker imam svoj nos povsod zraven, sem tudi izvohal, da nas je naš jugoslovanski konzul dr. Mally zapustil. Kaj neki ga je pognalo od nas, ne vem. Imel tako krasno vilo in v lepem kraju, kjer mestna gospoda tisto žogo preteplje. Slišal sem, da je bil še nekaj več pri tistem klubu, pa se je kar tako nati-hem poslovil. Niti poročevalcu za te kraje ni naznanil svojega odhoda, kar bi se bilo pač spodobilo, saj tako delajo v diplomatskih krogih. In tako časten član, kot je bil dr. Mally v teh naših krajih, bi pa le prišel po slovo. Sicer se je bil pred leti zglasil tudi pri meni in se prav pohvalno izrazil o mojem delu kot poročevalcu za te kraje.

Iz prav zanesljivih virov sem izvedel, da se bo dr. Mally oprjel tudi farmarstva, kajti nekaj pujskov si je že nabavil. Kot se vidi, bo pričel prav tako kot sem bil jaz, ker sem si ob prihodu v te kraje najprej kupil nekaj pujskov in potem pa še drugo, kar spada na farmo. Prav gotovo se mu bo motika pri farmarskem delu prav tako podala kot se je meni, ko sem se poslovil iz "štacune" in se oprjel farmarstva. Želim mu vso srečo v novem podvzetju.

Pravijo, da bodo tudi s sladkorjem težave. Ker ne bo sladkorja, se bomo pa še bolj kisu držali kot se že sedaj. Vse drugega pa bo za mlade zaljubljen-ce, ki so že itak polni vseh sladkosti in ne bodo prav nič pogrešali sladkorja, saj se že sedaj nazivljejo "sweet heart" in od časa, ko bodo pa tudi njih sedita postala bolj kislja. Se bode mogoče pa tudi časi že kaj izpremenili in bodo lahko dobili več sladkorja. Vse tako kaže, da mi, ki smo bolj srednjih let, ne smemo več kaj prida pričakovati, ker smo menda že opredeljeni.

Pri našem sosedu Perparju se že na vso moč pripravljajo na lepe spomladanske božanske, ki bodo tako lepi, tako doznanski, da se jim ne bo mogoče načuditi. Ker jim v hiši ne bo obstanka, zato so sklenili, da si že sedaj vse tako uredi znotraj hiše, da bodo potem lahko bolj pridno delali na polju in na vrtu sadili vrtnice. Zato so pa že sedaj povabili tistega prijaznega Petra Rostana, ki ima svoj prostor tam na 449 E. 159 St. v Clevelandu in je bravar in dekorater, da jim bo vse lepo prebarval in dekoriral ali olepsal, da bo izgledalo kar najlepše in najmoderneješe.

Tega Petra Rostana sem opazoval pri njegovem delu, ker sem jaz tudi malo mojstra v takem delu, pa sem sprevidel, da je izvrsten v svojem delu in mislim, da bi se težko dobilo koga, ki bi ga prekosil, tako lično delo vam napravi. Torej, če ima kdo v naših krajih kaj takega dela za napraviti, naj se kar na Rostana obrne, ki mu bo napravil najboljše delo.

Ker je vedno precej hladno, se pa tudi bolj doma držim in zato tudi ni dosti novic. Od našega novega župana, Mr. Stro-

jina, se tudi dosti ne sliši, ker nam ne daje nobenih novih povelj. Parkrat sem ga bil obiskal, pa je bil vselej zelo zaposlen, ker ima poleg županskega posla še polne roke drugega dela. Oni dan so mi povedali, da modernizira svojo novo hišo, katero daje poleti v najem izletnikom. Vprašal sem po njem, pa so mi povedali, da je strašno zaposlen, ker postavlja hišo vse tiste udobnosti, brez katerih ne morejo biti ti mladi ljudje. Ker je pa Strojnik tako postrežljiv pa hoče napraviti tako, da bo za vse prav. Kadar se nahajate po teh krajih, ga kar obiščite, pa boste videli, kako ima vse modernno urejeno. Pri njem dobite tudi vselej dobro postrežbo. Ob petkih servirajo ribjo penčko iz vedno svežih in okusnih rib. Ker živi blizu jezera, pa jo kar ujame, kadar jo je treba položiti v ponev. Torej, ni nobene postane večerje. Pozdrav,

Frank Leskovic.

Cvetlična razstava

Ker je tudi v Clevelandu veliko ljubiteljev cvetlic, zato se bo vršila cvetlična razstava v Public Auditoriju od 21. do 28. februarja, ki bo nekaj posebnega letos.

Organizacija cvetličarjev iz vsega Clevelanda bo postavila v auditoriju velikanski vrt, ki bo v njem v vrednosti \$25,000.00 narezanih in rastočih cvetlic iz vseh delov Zed. držav, Kanade in Mehike, kar bo gotovo posebna atrakcija te razstave, kot poroča Al Grigsby, ki je predsednik pripravljalnega odbora te razstave.

Vsak dan razstave bo posebna atrakcija sama zase. Tu boste lahko videli najrazličnejše cvetje in uporabo istega v šopkih za različne slučaje kot svatbe, pogrebe, darila itd. Na tej razstavi bodo sodelovali vsi člani cvetličarske organizacije v Clevelandu. Poleg tega pa sodeluje pri tem tudi krog 17 vrtnarskih klubov, ki ali pomagajo pri prodaji vstopnic ali pa prispevajo razzen material, ki se ga bo rabi-lo pravi Mr. Ralph P. Stoddard.

Nova knjiga o Jugoslaviji

Robert St. John: "From the Land of Silent People" (Doubleday, Doran & So., Inc., Garden City 1942 New York)

Spisi o Jugoslaviji polnijo vse knjižnice Združenih držav. Ameriški listi in časopisi posvečajo sleherni dan stolpece Jugoslaviji, njenemu trpljenju in bedi, njenemu odporu, četnikih, generalu Draži Mihajloviču in njegovi vojski, ki načeljuje odporu Balkana in Evrope proti sužnjstvu in tiranstvu. Listom in časopisom se pridružujejo knjige. Omenili in opisali smo več takih knjig, ki naravnost ali posredno govore o Jugoslaviji, o njeni življenjski moči, o borbah in odporu. Te dni je izšla nova knjiga, prva te vrste, časnikarsko poročilo odličnega ameriškega dopisnika, ki je bil med maloštevilnimi ameriškiimi časniki v Beogradu 27. marca in 6. aprila 1941. ter bil pričča vse tragedije Jugoslavije do njenega vojaškega zloma. Ameriški časnikar, tedaj dopisnik "Associated Press"-a g. Robert St. John opisuje svoje doživljanje in doživljanje svojih poklicnih prijateljev gg. Ray Broocka, velikega prijatelja našega naroda, Leona Keya, Whitea, Athertona, C. Browna in drugih, ki so videli Jugoslavijo v trenutku, ko je premočni sovražnik napadel državo "z nemim narodom," ki ni hotel vojne in ki je hotel samo v miru ohraniti svojo svobodo. Vstaja 27. marca in obstreljevanje Beograda, ko je Hitler, kakor St. John pravi v svoji knjigi, hotel s smrtno kaznovati vsakega po-edinea, ki je 27. marca nazdravljajal svobodi, sta prikazani po-

sebo močno in pretresljivo. Trpljenje in muke beograjskega prebivalstva je bilo strašno. Srbski narod in prestolnica sta v teh trenutkih pokazala veliko razumevanje za obrambo zemlje in svobode. Sijajno opisani umik pri Uziču in obstreljevanje Sarajeva v stavku, iz katerega blesti bezen do silno trpečega naroda. Ljubezen našega ljudstva v Amerike se je na vsem potu. John, od Beograda do Budvna, potrdil je. Vendar se St. John ni zadovoljil samo s tem. Posebno težkim vtisom trenutne katastrofe je pokušil povedati svoje osebne sodbe o političnih stvareh, o dogodkih in ozadiju vprašanj, ki jih v jedru ne poznajo. Na stran knjige je priložen vdati po zgledu drugih in ki, je uprl zaradi tega svojim prijateljem, ki so ga tirali k povišji daji, kot sam pravi, ter si za šil izbral smrt kakor sramotno življenje, s samim tem delom v om dokazuje svojo življenjsko moč in silo, ki jo daje kot stvo za svoje vstajenje.

Jugoslavija bo vstala — pravi kakor so St. Johnu klicali da junaški Budvanci, ki so polj-ljali ameriško zvezdno barvnicno, — pa naj o tem kdorkoli in karkoli. St. John še, da Jugoslavija ni hotela stopinjah Rumunije, ne Bolgarije. V tem zatrdilu je John pripoveduje, da je Budvi in na Cetinju videl ke, ki so bežev v planine, li, da se ne bodo vrnili, njihovi domovi ne bodo njihovi. To so bili začetki četnikih in bojevanja, ki ga je Draža hajlovič uredil v delovanje ve in redne jugoslovanske ske za svobodo nove Evrope novega Balkana, za Jugoslo-jo. Ta borba je dokaz življenjske moči naroda, ki je svojo svojevaga "molka" in svoje rodna čast in narodni Ta narod si je s to svojo čitvijo in z žrtvami, ki jih postavil temelj in jamstvo svoje gotovo in neizogibno jenje v svobodni Evropi.

Ameriške in jugoslovanske

Washington, D. C., januar (JCO) — Vest, da je v italijanskih prisilnih riških okrog 300.000 jugoslovanskih vojni ujetnikov največji bedi in pomanjkanju je pretresla vso našo v Zdrženih ameriških vah. Z vzpodbudo gospe ne Fotič, soproge jugoslovanskega poslanika g. K. Fotiča, je avgusta meseca med življenjem začela akcija za nje volnenih jopičev in vje v čim večjem obsegu, se potem poslali našim v ujetniških taboriščih. Na sredstva za nabavo volne, večinoma prispeval odbor rški Prijatelj Jugoslo- nekaj pa se je nabralo s stovlininji prispevki naših delavk, katerih imena pri- jemo spodaj.

Na oklic, ki je bil poslano rektno vsem našim ženskim ganizacijam in ki je bil no priobčen v vseh naših v Zdrženih državah amer- se je priglasilo lepo ose-

FOR DEFENSE
BUY
UNITED STATES
SAVINGS
BONDS
AND STAMPS

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvrstniku K. Maja

"Prazen izgovor! Saj lahko grem k njemu. Tega pa ni seveda ne dovolite —!"

"Zakaj pa ne? Prav rad!"

"Pojdiva!"

"Da, pojdiva!"

Posvetil sem ji v prostor, ker je ležal stari. Prestrašila se je, ko ga je gledala.

"Res — res —!"

Senor — senor, kako da ste dali ujeti?"

Jezno se je obregnil:

"Ali niste tudi vi ujeti —!"

"Tisto je druga! Vi imate pravo jaz pa sem ženska in —"

"Tih! Dovolj!" sem jo prebrčal. "Pokazal sem vam ujetim ženski, izpolnil sem vam željo, ki vam pravi, da ne smete z njim. Do jutri ostane tukaj," sem rekel s poudarkom. "Jutri bomo nekoliko pregledali njegovo skornje. Vrniva se!"

Namenoma sem stopil nazaj. Naredil sem se, kot da nisem vidim, pa sem le opazil, da mu je za mojimi hrbtom gnjala. In tisti migljaj ni postal nič druga, ko da pride in mirno k njemu in ga osvobodil, da ga pogroče.

"In k temu sem jo hotel zapečati. Gotovo bi povedala starejšemu, kam je zbežal Jonatan. In sem legel mesto njega v tem, da mu je za mojimi hrbtom gnjala. In tisti migljaj ni postal nič druga, ko da pride in mirno k njemu in ga osvobodil, da ga pogroče.

"To pot ste povedali resnico. Četnik pažila bom! Ne grem več na led!"

"Le počakajva še!"

In ti, Emery, sem se obrnil k njemu, "pa tudi pazi! Ujetim ne smeta priti skupaj! Seveda je nazadnje staremu še pomagala, da bi nam ušel —"

"Čez dve uri se vrnem, da te vidim. Prepričan sem, da te bo našel. Prepričan sem, da te bo našel. Prepričan sem, da te bo našel."

"Well —! Storil bom svojo dolžnost, čeprav sem preklican. Mignil sem mu in odšel. Spremljal me je do vhoda.

"Kako je s tistim spanjem? Kaj naj bom zaspal?"

"Rad bi jo zapeljal, da bi stala obiskala. Govori se kakih deset minut z njo, da ne bo čuden, kaj se godi pri vchodu, pa zahvali in se vrnem!"

"In če odide medtem?"

"J ne braniš."

"In če staremu nazadnje res preče vezi?"

"Mu ne bo. Spravil ga bom stran, sam bom legel na njegovo mesto. Winnetou pa me zvezal."

"Uff —! Tako bi rekel, da sem Winnetou. Sijajna misel! In res radoveden sem, kako ti bo uspelo!"

Vrnil se je k Juditi. Zamašila sva staremu usta in odnesla v zadnjo sobo na levo. Nato sem legel in Winnetou me je zvezal, prav kakor je zvezal Melton. Orožje in nam seveda odložil. Da nam drugačno obleko ko stajamo v temi itak ni mogla pomagati.

Winnetou je odšel na ploščad. Da bo prišla Judita, o tem nisem bil prepričan, saj mu je gnjala. Dvomil pa sem, ali ji je izvil, kam je zbežal Jonatan.

Cul sem, da govori z Emeryem. Pogovor je vse bolj porynjen in nazadnje utihnil. Emery je "spal."

Četr ure je minilo, še četr ura še četr. Ženska križa so zamašila, prišla je. Roka je tisto v temi in se dotaknila moje noge.

Zenil sem se, kakor če se prestraši človek, ki je iznenaden. Rahel glas me je svaril: "Tih — tiho —, senor Melton!"

"Kdo je?" sem šepnil. V še-

Zapisnik letne seje

V nedeljo, 25. januarja, so se bili zbrali glavni odborniki in članstvo raznih društev spajajočih v zvezo društev Najsvetejšega Imena. Seja se je vršila pri fari sv. Lovrenca. Ob 2:30 smo šli najprej v cerkev, kjer so bile litanije sv. Imena ter blagoslov sv. Najsvetejšim. Tako nato pa smo zbrali v cerkveni dvorani k zborovanju.

Brat predsednik Michael Kolar je ob 3:15 otvoril sejo. Duhovni vodja Rt. Rev. kanonik J. J. Oman je najprej opravil molitve, nato pa je brat predsednik pozdravil vse navzoče ter pozval zapisnikarja, da je prečital imena uradnikov. Navzoči so bili vsi razven maršala br. Anton Gregorač-a, ki se seje ni udeležil.

Čitan je bil zapisnik zadnje redne seje. Na predlog br. Vrček se zapisnik sprejme, kot je bil čitan. Nato pa je dobil besedo naš duhovni vodja kanonik Oman, ki nam je povedal o čaščenju sv. Imena in da današnji časi zahtevajo, da se članstvo sv. Imena združuje bolj in bolj. Da bomo tesno sodelovali za uspeh in napredek društev sv. Imena. Beseda častitega g. Omana so napravile globok vtis na vse navzoče. Predsednik se je iskreno zahvalil našemu duhovnemu vodji za tako krasne besede.

Nato pa je predsednik poklical k besedi Rev. Julius Slapšaka, ki je kakor vselej na prejšnjih sejah bil tudi omenjeni dan med nami. Njegovi govori naredijo na članstvo vselej globok vtis. Rev. Slapšak je govoril o našem svetniškem škofu Baragu, o njegovem delovanju in njegovem življenju. Pohvalno se je tudi izrazil o naši zvezi, ki je darovala \$400.00 v namen, da se pospeši delovanje Baragove zveze. Predsednik se je zahvalil Rev. Slapšaku za njegove vzpodbudne besede.

Pročilo uradnikov. Predsednik Michael Kolar poroča, da je vselej deloval za napredek in uspeh naše zveze, posebno pa je bilo veliko dela s pripravami za veliki katoliški shod v avgustu lanskega leta, ki pa je bil velik uspeh. Podpredsednik Matt Tekavec poroča isto, da je vselej deloval za korist društev Najsv. Imena in poudarja, da bi naša zveza kaj prispevala iz svoje blagajne za naše misijone.

Tajnik Frank Hočevar prečita doneske društev, ki so poslala asesment v zvezino blagajno. Dalje pripomni, da menda računov od prireditve "Katoliškega dne" ni treba ponovno čitati, ker so bili itak že prečitani in so zapisani v zapisniku. Poroča tudi, da je izvršil dano mu nalogo ter pisal v Barberton za namenom, da bi poizvedel, kdaj tam zborujejo. Dobil je odgovor, a ni bilo označenega dne kdaj imajo kakšno prireditev ali sejo. Nato kanonik Oman omeni, da bo on poizkusil poizvedeti od župnika v Barbertonu kdaj ima tamokšnje društvo svoje seje ali če bodo imeli kakšno prireditev, kajti kmalu bodo tam blagoslovili svojo novo cerkev.

Več članov še poudarja, da nam je nujno potrebno, da skupno delujemo ter da je potrebno, da se vsa društva iz Clevelanda, Barbertona in Loraina združijo in kot zavedni katoličani tudi skupno delujejo v naši zvezi.

Blagajnik Lovrenc Bandi poroča, da se njegove knjige popolnoma ujemajo s knjigami in računi tajnika ter da je poslal vsoto \$400.00 na tajnika Baragove zveze še pred tremi meseci, a ni dobil še nobenega odgovora. V blagajni ima vsega denarja še \$119.18, kar je naloženo na North American banki.

Nadzorni odbor. Brat John Urbas poroča, da so nadzorniki

pregledali knjige tajnika in blagajnika ter da so računali v najlepšem redu. Na predlog je bilo poročilo uradnikov sprejeto.

Poročilo delegatov. Brat Jakob Resnik govori o lepem delovanju in napredku naše zveze društev sv. Imena ter poroča za farno sv. Lovrenca, da v starejšem oddelku gre prav dobro naprej, v mladinskem oddelku bomo pa poskusili, da bodo tudi mlajši pristopili v večjem številu.

Od fare sv. Vida poroča brat Michael Kolar, ki pravi, da mladinski oddelk prav dobro napreduje. Lepo število mladih fantov je v društvu sv. Imena. S starejšimi možmi je bolj težko, pa vendar imamo tudi nekaj starejših zraven, ki so prav dobri člani.

Od fare sv. Kristine poroča Frank Hočevar, da se je društvo precej poživilo in da lepo napreduje v odraslem oddelku.

Od fare Marije Vnebovzete poroča Matevž Leskovec, da njihovo društvo sv. Imena prav lepo napreduje v starejšem oddelku. Za mlajše pa poroča brat Mike Anžlin, ki pravi, da je imelo društvo zelo lepo število mladih članov, a je sedaj precej teh fantov odšlo k vojakom.

Poročilo delegatov se vzame na znanje.

Brat Resnik poroča, da bodo letos pri fari sv. Lovrenca praznovali 25 letnico društva sv. Imena in se sedaj vabi, da bi bili dotični dan njih gostje. Brat John Urbas naznanja, da so pri njih društvu izvolili br. Matevža Leskovca, ki bo zastopal njih društvo pri zvezi. Se uzame na znanje.

Dalje pride na dnevni red razprava za letošnji "Katoliški dan." O tem pa se je sklepalo že na oktoberski seji. Prostor so že najeti in sicer isti kot lansko leto na 25000 Euclid Ave. na dan 23. avgusta. Taj-

nik tudi poroča, da je bil pred kratkim pri lastniku dotične dvorane in mu je dotični povedal, da odsej naprej bo on preskrbel vso pijačo, kar jo bodo društva potrebovala. To pa iz vzroka, ker vsako društvo naroča pijačo drugje in radi tega ima on precej dela in sitnosti, ker se mu zmešajo steklenice, sodi itd. Povedal nam je, da on vse naroča pri Dreniku, zato je bila tudi zbornica zadovoljna, da se to upošteva in se prepusti Mr. Burns-u, da bo on naročil za nas, kar bomo potrebovali, ker bo ta pijača od našega rojaka Mr. Drenika.

A. Meljač pravi, da je še osem mesecev časa do naše prireditve in da bomo o tem lahko razpravljali še na prihodnjih sejah in določili, če bo kaj ostalo od prireditvenega dne. Tekavec podpira ta predlog, ki je sprejet v večino.

Na oktoberski seji je zbornica sklenila, da bi Katoliški dan tudi v zimskem času. Sedaj je pa prišlo na površje, da se tudi o tem razpravlja. Dosti se je debatiralo, kdaj naj se vrši Katoliški dan v zimskem času. Več navzočih članov je zagovarjalo idejo tega dne tudi pozimi. Tem sta se pridružila tudi dva navzoča gg. duhovnika. Glavna zapreka pa je nastala v tem, ker ni mogoče dobiti primerne in dovolj velike dvorane, kjer naj bi se vršil katoliški dan. Sklene se, da se bo sestalo pet mož, to so: duhovni vodja Kanonik Oman in štirje predsedniki društev, ki imajo polno moč odločati, kdaj naj se vrši Katoliški dan v tem zimskem času in kje naj se vrši. Sprejeto.

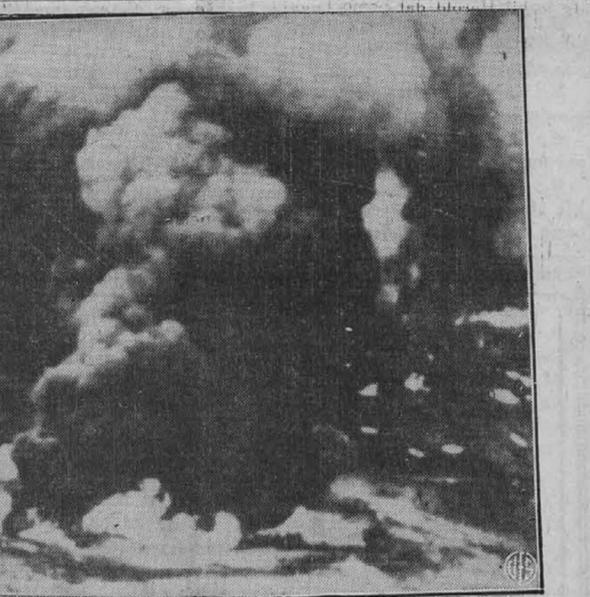
Brat Tekavec predlaga, da se nakaže nekaj podpore za naše slovenske misijonarje. Predlog je sprejet brez ugovora. Koliko naj bi se vzelo iz blagajne, o tem je bilo več predlogov. Z večino glasov je bil sprejet predlog, da se daruje \$25.00. Dar gre za Rev. Emil Trampuža, ki misijonari med Kivarci v Južni Ameriki. Brat Tekavec predlaga, da kadar je skupno obhajilo vseh članov naše zveze sv. Imena, da se plača za peto mašo iz zveze blagajne za vse žive in umrle člane. Sprejeto.

Dalje je bilo sklenjeno, da se vrši prihodnja seja 26. aprila, to je, četrto nedeljo ob 2:30 popoldn v Collinwoodu pri fari Marije Vnebovzete.

Na dnevnem redu je bila volitev odbora za tekoče poslovno leto. Vsi navzoči pa so zahtevali, da naj kar stari odbor ostane, kar je bilo soglasno odobreno. Odbor je sledeč: duhovni vodja Rt. Rev. kanonik J. J. Oman; predsednik Michael Kolar; podpreds. Matt Tekavec; blagajnik Lawrence Bandi; zapisnikar Anton Meljač; nadzorniki: Jakob Resnik, John Urbas, Matevž Leskovec; maršal Anton Gregorač.

Predsednik zaključil sejo ob 5 uri popoldne.

Michael Kolar, preds.
Anton Meljač, zapisnikar.

Angleški brambovc v Singaporu se ote pljeje in branije Japoncev na vse mogoče načine. Kar bi imelo kaj koristiti sovražniku v se požgo, ko so se umikali na Malaji proti Singaporu, so požgali tudi vse zaloge kavička. Gornja slika nam predstavlja eno takih skladišč v ognju.

Angleški brambovc v Singapora so se otepli in branili Japoncev na vse mogoče načine. Kar bi imelo kaj koristiti sovražniku so vse požgali, ko so se umikali na Malaji proti Singaporu, so požgali tudi vse zaloge kavička. Gornja slika nam predstavlja eno takih skladišč v ognju.

okrog njega dogaja, temveč tudi svoje misli in čustva. Celotnih tujih jzikov se človek lahko nauči. Vsega tega pri živalih ni. Žival ne more svojih misli izraziti v besedah in nima tudi potrebnih izrazov za to. Nekateri glasovi, ki jih slišimo tudi pri živalih, so nagonski, prirojeni in z redkimi izjemami tudi nepremisljivi. Živali ne oddajajo glasov zavestno, z namenom, da bi se botle z drugimi živalimi pogovoriti ali sporazumeti, temveč nagonski, ti glasovi prihajajo na dan iz afektov, tako nekako, kot pri človeku smeh, jok, nenaden krik ali bol.

Tako imenovana živalska govorica torej ni nobena prava govorica, temveč neki od narave popolnoma nagonski način oddajanja glasov, ki jih ista vrsta živali instinktivno razume ter se po njih ravna. To je ravno dovolj, da se ta ali ona živalska vrsta ohrani. Kolkja bo na primer z istim prijetnim glasom vabila piščance, čeprav bo nekje daleč od njih zaprta ali celo, če piščancev sploh nima. Ta primer nam jasno pokaže, da ta njen glas ni nekaj zavestnega, temveč posledica nekega notranjega nagona.

S tem seveda še ni rečeno, da bi bile možnosti živalskega sporazumevanja sploh nemogoče ali zelo omejene in majhne. Večkrat lahko opazujemo, da sporočajo živali s temi nagonskimi znaki druga drugi zelo različne stvari. Se bolj kot pri sesalcih opazujemo to pri pticah. Mnoge ptice nimajo samo znakov strahu ali svarila, temveč tudi druge znake za točno določene nevarnosti. Petelin na primer z posebnim glasom opozarja kokoši, če je prišel na dvorišče tuj pes. Njegovo svarilo pove, da je nevarnost spodaj, na zemlji. Če je prišla med kokoši kaka ptica roparica, jih bo petelin zopet opozoril s posebnim glasom in vse bodo razumele, da jim preti nevarnost od zgoraj, iz zraka. Tudi kos ima različne znake za nevarnost na tleh in za nevarnost iz zraka.

S sikačimi in vrečečimi glasovi skušajo prestrašiti sovražnika kokoši kadar valijo, potem gosi, race, labodi, žerjavi in sove. Mnoge živali, ki so sicer popolnoma neme, oddajajo določene glasove samo v času, ko se plodijo, kakor afriški noj, golobi (nekateri), smrdokavra in kukavica.

Ptiče pevke drobe svoje melodije, čeprav jih ni nihče učil. Nekateri, kot slavčki in ščinkovci morajo prej slišati druge slavčke ali ščinkovce in potem šele sami pojo. Dr. Heinrich pripoveduje o nekem ščinkovcu ki ni slišal nobenega ščinkovca peti, da si je nazadnje "izmislil" neko svojo melodijo, ki pa niti malo ni bila podobna petju drugih ščinkovcev.

MALI OGLASI

Slika, ki jo čaka ves Cleveland, začne v soboto

"Dekle iz Leningrada"

Impozanten doprinos neprimeremu pogumu ruske žene v boju. Tudi kratka slika v barvah

"Ballet Russe De Monte Carlo"

Penn Square Theatre, Euclid in E. 55. St.

V sob in ned. od 2 pop. naprej V delovnikih ob 7 zvečer (42)

Grocerija in mesnica naprodaj

Proda se grocerija in mesnica na glavni cesti v slovenski naselbini v newburški okolici. Jako obsežen promet. Dohodki ne manj kot \$1,500 na teden ali več; pa se lahko še dvigne. Najemnina jako nizka; najemninska pogodba za dolgo. Jako pripravno za Slovence. Za nadaljne informacije pokličite

A. Jelercic
DI 5020 ali DI 1046
podnevi ali zvečer (43)

Živalske govorice ni

S posebnim glasom kliče kolkja piščančke, kadar je našla hrano. Psi renčijo ali pa prijazno lajajo, če se srečajo. Pred bližajočo se nevarnostjo svare kosi drug drugega s posebnim glasom, ki ga vsi razumejo. Če take pojave med živalmi opazujemo, nam pride na misel, ali vendar nimajo tudi živali neke primitivne govorice, s pomočjo katere se pogovarjajo in sporazumevajo?

Ravnatelj berlinskega akvarija dr. Oskar Heinroth je dolgo opazoval in poslušal glasove evropskih in izvenevropskih živali, jih zaznamoval, pa je prišel do zaključka, da posebne živalske govorice, tudi najprimitivnejše, ni. Gre seveda za govorico v človeškem pomenu. Človek ima besede, v katere lahko zajame ne samo to, kar se

Za las je manjkalo

ROMAN

"Nasveti, ki sem vam jih dal, moj dragi klient, so bili po mojem prepričanju najboljši, ki sem vam jih mogel dati; svojemu lastnemu bratu ne bi mogel svetovati kaj boljšega. Na žalost pa ne morem reči, da so nezmotljivi. Zato morate odločiti sami. Jaz vam bom na razpolago, če se že odločite tako ali drugače."

Jacques ni odgovoril. Sedeč pri mizi, s komolci naslonjen na mizo in z obrazom skritim v dlaneh, se je globoko zamislil. Kaj mu je storiti? Ali naj uboga notranji nagon in raztrga zagrinjalo ter pove resnico? Uspeh bi bil v tem slučaju dvomljiv, ampak kako velik triumf bi žel, če bi vendar le uspel!

Ali naj posluša svojega advokata ter se zateče k potvarjanju in lažem? To bi bolj gotovo pomenilo uspeh; ampak vprašanje je bilo, ali bi pomenil takšen uspeh resnično zmago?

Jacques je bil v silnem precepu. To je predobro čutil. Vedel je, da bo njegov sklep odločil njegovo usodo. Nenadoma je dvignil glavo in spregovoril: "Kaj pa vi svetujete, gospod Magloire?"

Slavni advokat je jezno namršil obrvi ter nekam grobo odgovoril:

"Imel sem čast, pojasniti vaši materi vse, kar vam je moj kolega pravkar raztolmačil. Gospod Folgat ima samo eno napako — preveč oprezen je. Zdravnik ne sme vprašati bolnika, kako naj ga zdravi, temveč mu mora zdravila sam predpisati. Možno je, da najini ne bodo rodili uspeha; ampak če jih ne boste poslušali, ste prav gotovo izgubljeni."

Jacques je še nekaj časa okleval. Ti nasveti so se silno upirali njegovemu plemenitemu in odkritemu značaju.

"Ali bi se splačalo, doseči prostost pod takimi pogoji?" je mrmral. "Ali bi ne ostala na meni vse moje življenje senca suma, da nisem bil nedolžen? Ali se ne bi izmuznil zgolj po naključju, namesto da bi izvajal nedvoumno oprostitev?"

"Vsekakor se je bolje izmuzniti," je s kruto odkritosrčnostjo menil advokat, "brez ozira kako, kakor priti na galejo!"

Pri besedi "galeja" se je Jacques zdrznil. Nato je vstal, napravil nekaj korakov po celici ter se nazadnje ustavil pred obiskovalcema, rekoč:

"Gospoda, jaz polagam mojo usodo v vaše roke. Povejta mi, kaj moram storiti?"

Jacques je imel vsaj to dobro stran, da čim se je enkrat odločil, se je trdno držal svojega sklepa. Ko je podal svojo odločitev, je spet sedel, se melanholično nasmehnil ter mirno dejal:

"Tako, zdaj mi pa razložite bojni načrt."

Ta načrt je gospod Folgat pripravil že cel mesec. Vanj je položil vse svoje pravniške skušnje in znanje, kajti za ta slučaj se je bil naravnost strastno zavzel. Folgat je poznal taktiko državnega pravdnštva prav tako dobro kot g. Galpin sam, dočim so mu bile njegove dobre in šibke strani celo bolj znane.

"Mi bomo šli s to stvarjo naprej, kakor bi oseba po imenu grofica Claudieuse nikdar ne eksistirala," je povzel. "Mi je sploh ne poznamo. Sestanev v Valpinsonu ne bomo omenjali in prav tako tudi ne sezganih pisem."

"To je sklenjena stvar."

"Torej je naša prihodnja briga, poiskati opravičilo za našo odsotnost na večer zločina. Če bi mogli sugerirati povsem verjeten vzrok, bi bil skoro pripravljen, jamčiti popoln uspeh; kajti brez obotavljanja smemo reči, da se utegne na ti točki vse zasukati v drugo smer."

Jacquesu se vse to ni zdelo povsem verjetno. "Menite, da je to mogoče?" je vprašal.

"Na žalost je to preveč gotovo; pravim, na žalost, kajti opravičiti imamo s strašno obdolžitvijo, pri kateri g. Galpin ni vztrajal, ker je bil preveč prebrisan za kaj takega, ki pa utegne postati v rokah prosekucije strašno orožje."

"Priznati moram, da vas ne razumem dobro," je dejal Jacques.

"Ali ste pozabili na pismo, ki ste ga pisali Diani na večer zločina?" se je vmešal Magloire.

Jacques je najprej pogledal prvega, potem drugega advokata.

"Kaj?" je dejal; "tisto pismo?"

"Nam dela silno napoto, moj dragi klient," je dejal Folgat.

"Mar se ga res ne spominjate? Vi ste v tistem pismu sporočili vaši zaročenki, da je tisti večer ne boste mogli obiskati, ker vas zadržuje silno važen opravek, katerega ne morete odločiti. Tako, vidite, ste v naprej in po polnem premisleku sklenili, da porabite tisti večer za izvršitev neke zadeve. Kakšne zadeve? 'Za umor grofa Claudieuseja!' poreče prosekucija. In kaj naj mi odgovorimo?"

"Ampak oprostite—tisto pismo, Gospodična Diana ga gotovo ni izročila njim?"

"Ne; toda prosekucija se zaveda njegove eksistence. G. de Chandore in g. Seneschal sta ga omenila, upajoč vas opravičiti in sta celo omenila vsebino. In g. Galpin ga pozna tako dobro, da ga vam je opetovano omenil in vi ste izpovedali vse, kar si je mogel želeči."

Mladi odvetnik je pobrskal med svojimi akti in kmalu našel, kar je iskal.

"Poglejte!" je dejal. "V zapisniku vašega tretjega zaslišanja najdem tudi sledeče:

VPRASHANJE: Vi ste se nameravali v kratkem poročiti z gospodično Chandore?

ODGOVOR: Da.

V.: In že dalj časa ste prebili vsak večer pri nji?

O.: Da, vse večere.

V.: Razen večera zločina?

O.: Na žalost.

V.: Potem je morala vaša odsotnost skrbeti vašo zaročenko?

O.: Ne, kajti pisal sem ji."

"Ali slišite, Jacques?" je vzkliknil Magloire. "Ali ste opazili, kako oprežno je ravnal z vami g. Galpin, da ne bi vzbudil v vas suma? Njemu je šlo le za priznanje iz vaših ust in to je dosegel."

Folgat je medtem našel drugo listino ter povzel:

"V zapisniku vašega šestega zaslišanja sem opazil sledeče:

V.: Vi ste odšli od doma s puško na rami, ne da bi imeli v mislih kak določeni cilj?

O.: Na to vprašanje bom odgovoril, ko se posvetujem s svojim odvetnikom.

V.: Za resnico niso potrebna posebna posvetovanja.

O.: Jaz vztrajam pri svojem sklepu.

V.: Potem nočete povedati, kje ste se nahajali zvečer med osmo uro in polnočjo?

O.: Na to vprašanje bom odgovoril istočasno kot na prvo.

V.: Vi ste morali imeti zelo tehten vzrok za svojo odsotnost, zlasti, ker je vaša zardčenka gospodična Chandore pričakovala vaš obisk?

O.: Sporočil sem ji pismeno, naj me ne pričakuje."

"Galpin je prevečan človek," je zamrmral Magloire.

Folgat pa je nadaljeval: "In končno je tu izvleček vašega zadnjega zaslišanja:

V.: Kadar ste hoteli poslati koga v Saaveterre, koga ste navadno poslali?

O.: Mihaela, sina enega izmed mojih najemnikov.

V.: Potemtakem si lahko mislim, da je on nesel gospodični Chandore vaše pismo, v katerem ste ji povedali, naj vas ne pričakuje?

O.: Da.

V.: Vi ste delali vtis, kakor

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR FOZABLJENEGA SINA IN BRATA

JOHN NOVAK

ki nas je za vedno zapustil dne 15. februarja, 1941

Vsa prikmalu v cvetu življenja Tvoja psi se je končala, v miru božjem sladko počivaj in prosti tam Boga za nas.

Žalujoči ostali:

JOHN in MARY NOVAK, starši, EDWARD, JOSEPH in FRANK, bratje, MARY, poročena VESEL, in VERA, poročena GRACE, sestri.

Cleveland, O., 18. februarja, 1942.

da vas zadržujejo važni poslovni opravki?

O.: To je običajna pretveza. V.: Toda v vašem slučaju ni bila to nobena pretveza. Kam ste morali iti? Kam ste šli?

O.: Dokler ne vidim svojega advokata, ne bom govoril.

V.: Bodite previdni: sistem zanikanja in prikrivanja je nevaren.

O.: To mi je znano in sprejemam posledice."

Jacquesa je od presenečenja zaprlo sapa.

"Kaj, jaz da sem rekel kaj takega?" je vzkliknil. "Nikdar—!"

In vendar je bil rekel baš to; tega ni mogel zanikati, saj je bilo tu črno na belem in potrjeno z njegovim lastnoročnim podpisom. Ampak kako je mogel reči kaj takega?

Saj to je bilo tisto! Brez ozira, kako je nekdo prebrisan, ne more nihče dolgo vzdržati pod takšnim pritiskom. Vsak obtoženec ima svoje trenutke slabosti in poguma, upanja in obupa in preiskovalni sodnik jih izrabi. Naj ima obtoženi še tako dober spomin, se znajde v precepu, ko je treba ponoviti odgovor, ki ga je dal pred tedni, ali pred meseci. Ampak sodniku je znan in če je treba, zastavi isto vprašanje dvajsetkrat. In kakor se kepa snega lahko spremeni v poguben plaz, prav tako lahko postane lahko mišljena izgovorjena in potem pozabljena besedica ob točencu usodna.

Jacquesu je postala stvar jasna. Ta vprašanja so mu bila stavljena tako prevečkrat in tako daleč narazen, da jih je bil medtem popolnoma pozabil. Zdaj ga je imela prosekucija v kleščah.

"To je strašno!" je vzkliknil. "Kako se bomo izvili iz tega precepa?"

"Povedal sem vam že," je odgovoril Folgat, "da moramo najti verjetna pojasnila."

"Tega vam res ne morem dati."

Mladi advokat se je za trenutek zamislil, potem pa dejal: "Vi ste bili v ječi, dočim sem bil jaz prost. O stvari sem razmišljal cel mesec."

"O."

"Kje ste se nameravali poročiti?"

"Doma v Boisecoranu."

"Cerkveno?"

"V cerkvi v Brechyju."

"Ali ste o tem kdaj govorili z župnikom?"

"Često. Nekega dne mi je celo v šali dejal: 'Navsezadnje boste vendar le prišli k meni v spovednico.'"

Folgatov obraz je zažarel od zadovoljnosti.

"Potemtakem je župa Brechyja vaš prijatelj?"

"Intimen prijatelj. Mi je često sam povabil k obed in jaz sem se ustanojnim, kadarkoli me je pot mimo njegovega župnišča."

Advokatovo zadovoljstvo očitno naraščalo.

(Dalje prihodnjik.)

Gornja slika je bila posneta na bojišču v Severni Ameriki in nam predstavlja nemškega generala Schmidt-a (desno na sliki), ko so ga zajele angleške čete. Levi na sliki (osrednju) je angleški general de Villiers v pogovoru s svojim podladarjem.

Cornelius Warmerdam, član San Francisco Olimpijskega kluba, je posekal svetovni rekord v skoku v višino, preskočil v telovadnici višino 15 čevljev in 7 palcev. Njegov rekord je prekosil za 5 in en četrt palca.

POLE ZA DOHODNINSKI DAVEK
vam točno izpolni
WM. J. KENNICK
V URADU NA 984 E. 63. ST.
Uradne ure: Vsak dan od 4 do 6 popoldne; ob torkih in četrtkih v soboto popoldne od 2 do 3.
Za družne ure pokličite telefon št. HE 2383.
Tisti, ki imate posetva, si lahko mnogo davka prihranite, če so vaše račune natančno izpolnjene.

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

MAYBE IT'S YOUR FEET
Very frequently doctors find that body pains are caused by weak or fallen arches and other foot troubles. If such is the case we can show you how the proper Dr. Scholl's FOOT COMFORT Appliance or Remedy will relieve your foot troubles. Come in for free Pedograph imprint of your foot.

MANDEL'S SHOE STORE
6107 St. Clair Ave.

ČE STE BOLNI
Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranci, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metode bolnišnice pri zdravljenju. Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC (specialist v starih boleznih)
Uradne ure: 1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.

OBLAK MOVER
Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Zaupanje

★ ★ ★

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU STEM,
DA OGLAŠAJO V

★ ★ ★

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave. HENDERSON 0628